

OLÁH JÁNOS

Keményebben a rögnél

*Mi még a szenvedésen innen,
benned a rádium sugárzott,
s a mérgek már nem is keringtek.
Miért kellett a halálnak hinned?
Ez fáj, nemalkuvó, hiányod.*

*Mi, akikre még a halál vár,
döbbenen láttuk, megelőztél,
s szegyenünkre odataláltál.
Nem vagy többé? A gyászunk, Gáspár,
keményebben döndül a rögnél.*

RÉFI JÁNOS

Corpus Christi*Nagy Gáspár emlékének*

*A sziklasír derengő félhomályán
úgy feküdt, mint bármely más halott.
Keze s lába szegektől általjárván,
homloka tövistől szaggatott.*

*Jobb oldalát a dárda dúlta széjjel,
mely a szívig tört utat vadul.
Csend volt. Sötét. Se hang, se röpke fény-jel.
Feküdt a test mozdulatlanul.*

*A romlás mégsem érinthette őt meg.
Arca nem torzult. Sőt, ellenkezőleg;
szép maradt. Szép, akár az álom.*

*Harmadnapon, midőn betelt a sorsa,
kontúrja lágyan ott maradt a gyolcsba'.
Sírjában többé nem találom.*

2007. január 6.